

mulighederne, ja, så er man jo ikke den første, der går hen og siger til arbejdsgiveren: Hit med 2 dages dagpenge.

Derfor skal vi have lavet systemet om, så den arbejdsløse henvender sig i a-kassen og får udbetalt dagpenge fra 1. dag. Så må det være et internt mellemliggende mellem a-kassen, arbejdsgiveren og staten om, hvordan man indriver pengene. På den måde vil man sikre, at alle arbejdsløse får deres tilgodehavende, at alle arbejdsgivere kommer til at betale, hvad de skal, og skatteministeren vil blive glad, for når alle G-dagene bliver udbetalt, ja, så vil der faktisk også være et stigende skatteprovenu, og det er jo noget, som regeringen sætter meget stor pris på.

Så vi vil altså ikke umiddelbart sige ja til forslaget, men gå ind i det i en konstruktiv ånd for at få skabt en retfærdig løsning på lovforslagets ændringer.

Mogens Andreasen (DF):

Det ser ud, som om arbejdsministeren i dag har to dårlige sager. Arbejdsministerens forslag til ændring af retten til dagpenge og ændringer i dagpengesatsen for 1. og 2. ledighedsdag fastsættes efter forslaget til 7,4/37 af den maksimale dagpengesats pr. dag.

Der er ikke noget odiøst i, at regeringen vil ændre på dagpengeområdet, men det odiøse i dette forslag er, at besparelsen i udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge på 125 mio. kr. rammer selvstændige, der ophører med egen virksomhed før pensions- eller efterlønsalderen.

En landmand, der er arbejdsløshedsforsikret og gennem en lang årrække ikke har kunnet opnå en indtjening, der var tilstrækkelig stor til at foretage nyinvesteringer, og til sidst må forlade sin landbrugsbedrift, vil med dette forslag nu få udvidet sin karenstid fra 1 til 4 uger, før han kan få dagpenge.

Det samme gælder for andre selvstændige, der af den ene eller den anden grund må afvikle deres virksomhed. Dansk Folkeparti finder denne lovændring uacceptabel, idet vi mener, at der her sker en stor forskelsbehandling i forhold til almindelige lønmodtagere.

Udvidelsen af ventetiden til 4 uger skal ifølge forlaget indbringe staten 110 mio. kr. Der er jo simpelt hen tale om, at man skal have nogle penge ind i statskassen med det her forslag. Herudover pålægges virksomhederne øgede omkostninger på 15 mio. kr. ved ændring af betalingspligten for 1. og 2. ledighedsdag.

Jeg synes, det er en mærkelig ting, at regeringen kommer med sådan nogle forslag som de her, der generer erhvervslivet på den måde, både fordi regeringen taler om ligestilling, og fordi statsministeren taler om, at dansk erhvervsliv er højstatusområde. Men når man ser, hvad regeringen foretager sig, er det ikke udtryk for en erhvervsvenlig politik.

Det forslag, vi behandler her i dag, fremmer i hvert tilfælde ikke lysten til at starte egen virksomhed, når sikkerheden for hurtig hjælp ikke er til stede, hvis en nystartet eller overtaget virksomhed ikke kan overleve.

Jeg skal derfor til slut sige, at dette forslag ikke kan opnå Dansk Folkepartis støtte. Det her betyder diskriminering af selvstændige og nye økonomiske byrder for erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu har jeg forstået, hvorfor man snakker om 80 og 20 pct., at det ligger tilbage i 1980'erne, hvor man havde den dér undersøgelse. Det er jo noget, vi kan tage og føle på.

Men man taler også om, at udviklingen i dag er, som den var dengang. Det var jo faktisk det, hr. Mogens Andreasen lagde frem, at dengang kunne man i aviserne hver dag læse om tvangsauktioner, lukning af firmaer i stort, stort hobe-tal, ikke mindst på baggrund af en kartoffelkur, som en række partier i dette Folketing uden blusel iværksatte på det dér tidspunkt.

Det er jo ikke det, der er situationen i dag. I dag sprudler det jo rundt omkring; der er livskraft, og der er livsmod, og derfor er det noget vrøvl, det dér med, at der ikke er nogen, der har iværksætterånd. Der er flere end nogen sinde, der har lysten, og der er flere end nogen sinde, der dukker op, også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jo, men jeg synes, at når jeg hører hr. Ole Vagn Christensen udtale, at der er flere og flere, der er iværksættere i dag, jamen så skal vi nok referere til de mange rengøringselskaber, der er oprettet inden for de sidste 1½-2 år. Men rigtige virksomheder, der virkelig skaber arbejdspladser, hvor mange iværksættere er der dér?

Det er det, der er problemet. Problemet er jo, at afgifter og de tyngende udgifter på virksomhedernes drift er det, der er årsag til, at de er bange for at tage den risiko og starte en ny virksomhed.